

РЕШЕНИЕ

№ 780

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11065** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Т. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение от 17.09.2020 г. постановено по НАХД № 3671/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 – и състав, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 19-4332-028172/14.01.2020 г., издадено от началник група към отдел „ПП“ при СДВР, с което на основание чл.183, ал. 6 вр. чл.183, ал. 5, т. 2 и чл.179, ал. 6 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 119, ал. 1 и чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на касатора са наложени административни наказания - две глоби в размер на 250 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушаване на материалния и процесуалния закон. Неправилно била приложена и санкционната норма. Изложени са подробни съображения в подкрепа на поддържаната теза. Моли да се отмени съдебното решение и делото да се върне на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът - СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление №19-4332-028172/14.01.2020 г., издадено от началник група към отдел „ПП“ при СДВР, на С. Т. С. на основание чл.183, ал. 6 вр. чл.183, ал. 5, т. 2 и чл.179, ал. 6 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 119, ал. 1 и чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания - две глоби в размер на 250 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

С оспорения в настоящото производство съдебен акт е потвърдено НП № 19-4332-19-4332-028172/14.01.2020 г.

При извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Касаторът като собственик и водач на т.а. „Фолксваген К.“ с ДК [рег.номер на МПС] с прикачено към него ремарке за л.а. „Т.“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на „Българско дружество защита на птиците“, на 14.12.2019 г., в 17.10 часа се движел в [населено място] – по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като на пешеходна пътека, пресичаща [улица], обозначена с маркировка М8-1 и пътен знак Д17 не пропуска пресичащите, стъпили върху нея пешеходци, въпреки движещите се в двете посоки автомобили, които били спрели за да дадат предимство на пешеходците. Установено е също така, че светлините на управляваното ремарке били в незначителна неизправност, факт, който не е бил оспорен от касатора. Пътната обстановка била възприета от служители на СДВР, които се намирали в близост до нея. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение Серия GA № 32170 за нарушение на чл.119, ал.1 и чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП. На 14.01.2020г., е издадено наказателно постановление № 19-4332-028172, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е допуснало визираните в наказателното постановление нарушения.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Настоящата инстанция счита за неоснователен доводът на касатора за допуснато нарушение на закона при постановяване на обжалваното решение. Първоинстанционният съд е събрал всичките необходими и относими доказателства, подробно ги е обсъдил в тяхната пълнота и взаимовръзка и въз основа на тях е обосновал решаващия си извод, че доказателствения материал, достатъчно убедително обосновава извода за установеност на фактическите констатации, възприети в акта и в атакуваното наказателно постановление. Този извод се потвърждава и от логическата последователност на изложените от Софийския районен съд мотиви в тяхната взаимосвързаност и обусловеност на диспозитива на решението. Административно наказателна отговорност на С. Т. С. е ангажирана за извършено от него нарушение по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП. Визираната разпоредба задължава водачите на нерелсови пътни превозни средства, при приближаване на/към пешеходна пътека да пропуснат стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Фактическите констатации в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление обосновават извод за неизпълнение от страна на касатора на вмененото му с чл. 119, ал. 1 от ЗДвП задължение, осъществено посредством непропускане на пресичащите на пешеходната пътека пешеходци от ляво на дясно на посоченото място и в посоченото време.

Според нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН по ЗДвП. имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да опровергае отразените в АУАН констатации. В проведеното пред СРС производство, наказаното лице не е ангажирало никакви доказателства, които да оборват направените от полицейските органи констатации в АУАН, поради което, както правилно е приел и СРС в решението си, констатираното нарушение е безспорно доказано.

Съгласно чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП наказва се с „глоба“ 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. Наложената глоба е в законоустановения размер от 100 лв., като няма възможност същата да бъде намалена. Когато обаче нарушението по ал. 5, т.1 и/или т.2 е повторно, водачът се наказва с глоба в размер 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок един месец (чл.183, ал.6 ЗДвП). Според определението, дадено в §6, т.33 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл.174, ал.2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на НП, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Когато наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, срокът започва да тече от неговото изтърпяване. Фактът на повторност на деянието по смисъла на §6, т.33 ДР ЗДвП се установява от приложената от административно-наказващия орган Справка картон на водача С. Т. С. с ЕГН: [ЕГН], видно от която с НП № 19-0996-001123/03.05.2019г. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП на касатора е било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева. Според отбелязването НП е влязло в сила на 21.05.2019 г. и следователно

процесното нарушение е извършено преди изтичане на едногодишния срок по §6, т.33 ДР ЗДвП. Представените от административно-наказващия орган писмени доказателства не са били оспорени и са приети от първостепенния съд, който въз основа на тях е обосновал правните си изводи.

В пункт втори от наказателното постановление е ангажирана административно наказателната отговорност на С. Т. С. за допуснато от него нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, като настоящия съдебен състав на съда намира, че и в тази си част наказателното постановление е правилно.

С оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.09.2020 г. постановено по НАХД № 3671/2020г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7 – и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: